

Nicolae VASILE

Descoperirea Domnului

**Până atunci, Universul
doar ca materie se arăta,
venise poate vremea
apariției și pentru altceva.**

**Neplăceri veneau cu carul,
dar explicații cu paharul,
gândeau oamenii, n-o fi oare
cineva sus ca ei mai mare?**

**Plutea omul în mintea lui,
spre infinitul Universului
și cu puterea gândului
visat-a la ideea Domnului.**

**Îl simțea, deși nu-L vedea,
nu se îndoia nicicum de El,
îi dădea omului ceva, o voință,
venea din mister, era credință.**

**Domnul era lumina, ca o undă,
ce poate peste tot să pătrundă,
oriunde se simțea a Lui prezență,
aducea binele prin interferență.**

**Puterea pe care o transmite
vine numai pe cale de minte,
nu se transferă ca substanță,
se multiplică prin rezonanță.**

**Universul și cu Domnul,
au găsit calea cu omul
și, în sprijin ca să-i vină,
au revărsat spre el lumină.**

**Lumina, simbol de armonie
între Univers și Dumnezeu,
i-a dat un sprijin pe veșnicie,
omului și celor din jurul său.**

**Omul, supus voinței divine,
nu știa lumina de unde vine,
nici structura ei profundă,
știm azi că e materie și undă.**

**Cerul vrând să-l mântuiască
lumina sfântă să i-o dăruiască,
periodic i se arată și renaște,
așa apărut-a ideea de Paște.**

**Cel ce credea în lumină
și în a sa esență divină,
avea o viață luminată
ducând-o și la el în ceață.**